

Het wonder dat Israël heet

De unieke geschiedenis van het volk van Israël is onder leiding van Gods' Heilige Geest beschreven in het meest bekende boek van de wereld: de bijbel. Daarin wordt de speciale band tussen God en de joden beschreven. God heeft een bijzondere relatie met het joodse volk, niet omdat ze zoveel beter zijn, maar het heeft het welzijn van de gehele mensheid tot doel.

God heeft daarom een 'plan' met deze wereld en verrassend genoeg laat Hij ons (met Abraham) meekijken hoe dit 'Heilsplan' verloopt, ons worden 'tekenen van de tijd' gegeven.

Een plan heeft een tijdspanne, de kanttekening van de Statenvertaling bij Leviticus 25:8 beschrijft:

Een jaarweek of week der jaren in de Bijbel is een tijdseenheid van zeven jaren, een tijdperk of tijdsverloop van zeven jaren.

Een gewone week is een tijdseenheid van zeven dagen, een jaarweek van zeven jaren.

In Lev. 25:8 heeft de Statenvertaling 'jaarweken', de Herziene Statenvertaling 'sabbatsjaren', de Naardense vertaling 'sabbatten van jaren'.

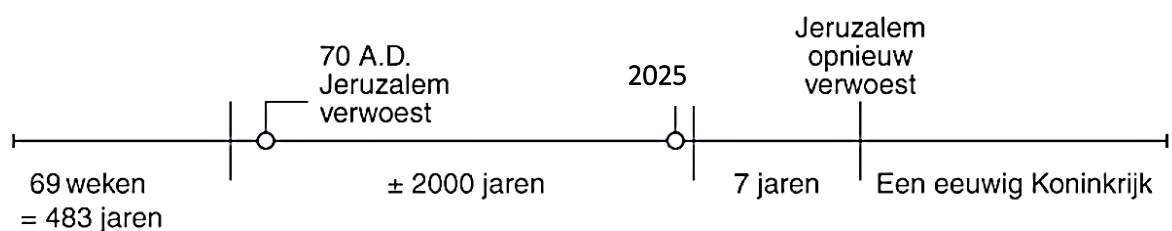
Lev. 25:8: gij zult u ook tellen zeven jaarweken, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen der zeven jaarweken u negen en veertig jaren zullen zijn. (SV)

De kanttekenaar van de Statenvertaling zegt dat er in het Hebreeuws staat 'sabbatjaren'. Het woord 'sabbat' betekent hier een week, gelijk in Lev. 23:15.

Lev. 23:15: daarna zult gij u tellen van den anderen dag na den sabbat, van den dag, dat gij de garf des beweegoffers zult gebracht hebben; het zullen zeven volkomen sabbatten zijn; (SV)

Gelijk nu een week der dagen zeven dagen heeft, zo heeft een week der jaren zeven jaren. De Schriftplaats Lev. 25:8 geeft de bedoeling weer van de uitdrukking 'zeven jaarweken' of 'zeven sabbatjaren': 'zevenmaal zeven jaren'. Een jaarweek is dus zeven jaren.

De engel Gabriël openbaarde aan de profeet Daniël dat er 69 jaarweken zouden verstrekken tussen het bevel tot herbouw van Jeruzalem en de komst van de Messias (Daniël 9).

We vinden in de profetieën feitelijk vier verschillende momenten waarnaar het woord aan Daniël zou kunnen verwijzen. Ds. Henk Schouten beschrijft dit als volgt:

In 2 Kronieken 36:22-23 lezen we van Kores, die in heel zijn koninkrijk het woord doet uitgaan, dat er in Jeruzalem een tempel gebouwd moet worden.

In Ezra 6:6-12 lezen we van koning Darius, hij geeft bevel aangaande de materiële middelen, nodig om het project van herbouw mogelijk te maken.

Een uitbreiding van het bevel wordt gegeven in Ezra 7:11-27, hier zien we ook dat de mensen zich bereid moeten verklaren tot de terugkeer.

Tenslotte lezen we in Nehemia 1:3 en 2:4-8 hoe alles heel concreet gaat worden en de herbouw van de muur van Jeruzalem in beeld komt.

Je zou elk van deze vier momenten als startpunt kunnen nemen, maar de laatste van de vier lijkt me het goede uitgangspunt voor de telling van de jaarweken. We bevinden ons dan in 445/444 voor Christus. Vanaf dat moment, zo mogen we aannemen, begint datgene wat in de zeventig jaarweken werd geprofeteerd. Wanneer we vanaf dit punt 69 jaarweken gaan rekenen (483 jaar), komen we uit in 38 na Christus. Het is aangetoond dat onze jaartelling niet correct is. Correctie op de jaartelling zou als eindpunt het jaar 33 hebben gegeven. Het jaar 38 zou in werkelijkheid het jaar 33 zijn. Dit is voer voor specialisten. Ik geloof dat we met een opmerkelijke profetie van doen hebben.

Het wonder dat Israël heet

De 490 jaar van de zeventig jaarweken worden verdeeld in drie verschillende termijnen.

-De eerste termijn beslaat zeven jaarweken dit is negenenvoertig jaar. Dit is de tijd die nodig was om de stad Jeruzalem te herbouwen en haar muren weer op te richten. In Nehemia 11:1 lezen we dat de stad weer bewoond gaat worden. We zien het kader van het volk, de oversten, zij gaan in Jeruzalem wonen. De andere burgers werpen het lot, één op tien zal in Jeruzalem mogen wonen.

-De tweede termijn bestaat uit tweeënzestig jaarweken of 434 jaar. Vooral het eindpunt van deze periode wordt gemarkeerd: dan zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is.

Ik ben er vast van overtuigd dat dit een profetie is met betrekking tot onze Here Jezus. We denken aan Zijn gevangenneming, het schijnproces, de machteloosheid van de aanklagers, maar dan toch de veroordeling tegen alle recht en regel in. Is het niet heel bijzonder dat Daniël dat zo lang te voren profeteerde.

Dan lezen we ook dat er een volk van een vorst komen zal, die stad en heiligdom te gronde zal richten, en tot het einde toe zal er strijd zijn. Dit gebeurde in zeventig na Christus. We denken aan Titus, later keizer van het Romeinse rijk. De tempel werd verwoest, Jeruzalem werd tot puin gemaakt en het volk verjaagd.

Het opmerkelijke is dat de derde termijn, de laatste jaarweek dan niet direct aansluitend tot vervulling komt. De uitvoering van deze laatste termijn wordt uitgesteld en is tot op vandaag nog onvervulde profetie. Is de Bijbelse profetie dan toch minder betrouwbaar dan eerder door ons werd gesteld?

Dat de Here God hier als het ware de uitvoer van Zijn plan afbreekt wil niet zeggen dat Hij er verder van afziet. Dat de Here God de uitvoering onderbreekt is in de meest letterlijke zin genade. Wat de oudtestamentische profeten niet wisten, wat altijd verborgen gehouden was, mag sinds de Hemelvaart en vooral sinds Pinksteren vrij en duidelijk verkondigd worden. Het gaat om de gemeente. De Here God verzamelt Zich uit Israël en al de volken een nieuwe groep van mensen, die met elkaar het lichaam van Christus mogen vormen, de Bruidsgemeente.

Voordat die zeventigste jaarweek komen gaat, die zo verschrikkelijk zal zijn én voor Israël én voor heel de wereld, geeft de Here God nu al zo lange tijd, een tijd van genade. De Here God wil niet dat mensen in die verschrikkelijke situatie komen. Hij is geduldig en lankmoedig leert Petrus.

Laat deze genadetijd niet ongebruikt aan u voorbijgaan. Nu nog kunnen we vrij tot Jezus gaan. Nu nog kunnen we die uitgestoken hand grijpen en leven. Nu nog kunnen we vrij spreken en getuigen van die éne naam, waardoor mensen behouden moeten worden. (Einde citaat ds. Henk Schouten.)

Jeruzalem en de tempel werden voor het eerst verwoest in 587/586 v.Chr. door het Babylonische leger onder leiding van koning Nebukadnezar II. Na 50 jaar is met de herbouw begonnen in 536 v. Chr. en is 20 jaar later voltooid in 516/515 v. Chr. De telling van de jaarweken begon dus 70 jaar nadat de tempel was voltooid in 445/444 v. Chr. De tempel heeft dus 585 jaar bestaan voordat deze in 70 na Chr. voor de 2^e keer werd verwoest. Bij deze verwoesting zijn tienduizenden Joden gedood en vele anderen werden als slaven verkocht. De overlevenden verspreidden zich over de Romeinse wereld, wat leidde tot de Joodse diaspora, een wereldwijde verspreiding van de Joodse gemeenschap. Het laatste restant van Joods verzet werd in 73 na Chr. gebroken bij de versterkte burcht Massada.

De "eed van Massada" is een moderne term voor een eed die door sommige leden van het Israëliëse leger wordt afgelegd, waarbij het slotdeel luidt: "Masada zal niet meer vallen". De eed is een symbool van standvastigheid en een herinnering aan de historische belegering van de vesting Massada door de Romeinen in het jaar 73 n. Chr., waar Joodse rebellen zich tot het einde toe verzetten.

Het symboliseert de onwrikbare vastberadenheid en het voornemen om niet te zwichten voor bedreigingen. De eed wordt vaak afgelegd tijdens ceremonies op de top van Massada of bij de Westelijke Muur in Jeruzalem.

Het wonder dat Israël heet

Flavius Josephus beschrijft een indrukwekkende episode uit de geschiedenis over Massada in zijn boek de Joodse Oorlog:

Het beschrijft het tragische einde van de Joodse opstand die begon in 66 na Chr. en 7 jaar later eindigde. *“Zodoende, terwijl zij hun vrouwen en kinderen omhelsden en hen voor een laatste maal in tranen kusten, voerden zij, alsof zij zich van anderen dienden, hun plan uit, zich troostend bij de gedachte aan de kwellingen die zij zouden hebben ondergaan als zij in vijandelijke hand zouden zijn gevallen.”*

Uiteindelijk was niemand in staat zich zo moedig te gedragen, maar doodden zij allen hun gezinsleden waarna zij, gekweld door wroeging over wat zij gedaan en denkend dat zij hun doden zouden beledigen indien zij ook maar slechts even zouden overleven, hun eigendommen op een hoop stapelden en in brand staken; hierna kozen zij door loting een tiental onder hen die alle anderen moesten doden, een ieder ging naast het lijk van vrouw en kinderen liggen en, hen omarmend, lieten zij zich gewillig afslachten. Nadat deze 10 personen alle anderen om het leven hadden gebracht, kozen ook zij opnieuw een persoon uit hun midden die eerst de anderen negen zou doden en hierna zichzelf. Uiteindelijk lieten de negen hun keel doorsnijden door hun kameraad die, als enig overlevende, om zich heen keek over de oneindige hoeveelheid lijken of er nog iemand in leven was; toen hij er zeker van was dat allen dood waren, ontstak hij een grote brand en met zijn laatste krachten wierp hij zich in zijn zwaard, dood neervallend naast zijn gezin.”

Toen de Romeinen na een 3-jarig beleg de ruïnes binnentrokken vonden zij niets anders dan 960 lijken. De geschiedenis is overgeleverd door een paar gespaarde vrouwen en kinderen die wisten te ontsnappen.

Na 60 jaar volgde de Tweede-Joodse-Opstand die 3 jaar duurde. (Bar Kochba 132-135 na Chr.)

Dit was voor keizer Hadrianus aanleiding om het Joodse land, middels verraad de naam ‘Syria Palestina’ te geven. Op de plaats van Jeruzalem wilde hij een Romeinse kolonie stichten, Aelia Capitolina. Het geslacht Aelia behoorde tot een oude Romeinse familie dat zijn sporen had nagelaten in het ‘Imperium Romanum.’ De opstand had plaats van 132 tot 136 en stond onder leiding van Sijmon bar Kochba. Deze werd uitgeroepen tot Messias en de verwachting was dat hij het koninkrijk Israël als natiestaat zou vestigen. De oorlog leidde feitelijk tot een definitieve kloof tussen het christendom en het jodendom. Immers, Joodse christenen zagen Jezus als de Messias en steunden Bar Kochba's opstand niet.

Opmerkelijk is het feit dat vanaf het moment dat Palestina werd uitgeroepen in 130 na Chr. totdat het (Engelse) Palestina in 1948 werd verworpen het (bijna) niet in Israël heeft geregend. Alsof God het beloofde land heeft ‘geconserveerd’ voor alleen het volk aan wie hij het oude Kanaän had beloofd.

De Joden voelden zich bedrogen toen bleek dat Keizer Hadrianus in 130 na Chr. van de stad een Romeinse metropool wilde maken en dat er op de plek van de Tweede Tempel een tempel voor Jupiter werd gebouwd. In 131 hield gouverneur Tineius Rufus een ceremonie voor de bouw van de nieuwe stad die de naam Aelia Capitolina zou krijgen. De spanning nam toe toen Hadrianus de besnijdenis, het joodse geboorteditueel, verbood. Als hellenist zag hij dat als verminking van het lichaam.

Typerend ook dat er een periode ligt van 1818 jaar tussen het ‘Verraad Palestina’ in het jaar 130 en het verwerpen van de naam Palestina in 1948 door het uitroepen van de staat Israël. Aan het begin en aan het einde van deze periode zien wij symbolisch het getal 18 (3x6) staan dat wijst op Gods’ soevereiniteit (3) wanneer menselijke onvolmaaktheid (6) aan het daglicht komt. In deze periode van 1818 jaar zien wij dat God met zowel het land- als met het volk Israël speciale bedoelingen heeft. Daarom geloof ik ook dat het verwerpen van het (Engelse) Palestina onder Gods soevereiniteit is uitgevoerd.

1948

Het jaartal 1948 is bijzonder omdat Israël op 14 mei tot zelfstandige staat is uitgeroepen. Israël is letterlijk uit de ‘as herboren,’ 3 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog. *“Zou een volk geboren kunnen worden in één keer? Maar Sion heeft nauwelijks weeën gekregen, of zij heeft haar zonen al gebaard. Zou ik ontsluiting geven en niet doen baren? zegt de HEERE. Of zou ik, Die doe baren, toesluiten? zegt uw God.”* (De profetie van Jesaja 66: 8-9.)

Het wonder dat Israël heet

Vanaf 14 mei 2048 is het weer gaan regenen met een uitzonderlijke regenval in 1948 waardoor er nog een profetie van Jesaja is uitgekomen. Jesaja zegt in hoofdstuk 35 vers 2: “De woestijn en het dorre land zullen blij zijn. De steppe zal juichen en zal bloeien als een roos. De steppe zal vol bloemen staan en zal zich verheugen en juichen”. Na de regens houden de zegeningen niet op want ook de profetie van Ezechiël 37:1-8 is uitgekomen en het tweede deel van deze profetie uit vers 14 is aanstaande:

“En ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven.” Dit staat in Israël op de enorme toegangspoort van het Holocaustmuseum Yad Vashem. Wat een bijzondere dag is 14 mei 1948!

Mijn vader werd op die dag 20 jaar en 30 jaar later (en 2 maanden) mocht ik het levenslicht zien.

Wij leven nu 7 jaar na de 70ste ‘verjaardag’ van Israël en zien dat in dit jaar vele bijzondere gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Teveel om nu op te noemen, God geeft tekenen in de tijd!

Het getal 1948 is in zijn samenstelling opvallend want het vertelt iets waarom Israël is herboren.

Ezechiël 37 vers 14 staat voor 1948 want:

1.9 = de eerste (1) t/m de laatste (9) en is 10. (Samen de stammen van Israël)

10 x 12 = 120 jaar

4.8 = uit alle uithoeken van de wereld (4) en een nieuw begin (8) is samen 12

Daarom is het jaartal 1948 een mooi ezelsbruggetje om de geschiedenis van Israël te onthouden:

40 jaar van 1908-1948 de weg naar de hergeboorte van Israël

40 jaar van 1948-1988 Israël zal bloeien als een roos

40 jaar van 1988-2028 het verraad van Israël

Het verraad van Israël heeft werkelijk voet aan de grond gekregen toen Arabieren tijdens de 1ste Intifada van 1988 in opstand kwamen. Deze opstand duurde 5 jaar van 1988 -1993.

De 2^e Intifada kwam 7 jaar later en duurde eveneens 5 jaar van 2000 tot 2005.

Daarna heeft de westerse media op Israël een zeer negatieve invloed gehad en mede doordat de VN Israël als ‘het grote kwaad’ behandelt, vindt er op zeer sluwe wijze verraad plaats. Verraad dat zich manifesteert als de ‘Iskariot van het Westen.’

Hier tekent zich een strijd af die zich kenmerkt als polarisatie die zich kan voordoen tussen verschillende groepen (horizontale polarisatie) of tussen burgers en overheden (verticale polarisatie). Het zijn tegenstellingen die zijn ontstaan doordat men elkaar niet meer begrijpt of wil begrijpen. (Mat. 24:7) Daarnaast spreekt 2 Thessalonicenzen 2:3 over ‘de afval’ van mensen die niet (meer) in Jezus geloven waardoor er een kloof van onbegrip ontstaat. Door (Efeze 6) het ontbreken van een ‘goede wapenrusting’ kunnen velen geen weerstand bieden aan de listige verleidingen van de duivel en worden tijdens de Grote Verdrukking als een speelbal in handen van satan. (70ste Jaarweek.)

David Parons (ICEJ) beschrijft het volgende: De profetische passages over deze eindtijdstrijd over een Jeruzalem dat in Joodse handen is hersteld, zijn talrijk, waaronder Psalm 2; Jesaja 4 en 34; Joël 3:1-3; Micha 4; Zefanja 3:8; en Zacharia 12:1-9 en 14:1-4. Maar de Bijbel is er ook duidelijk over dat God de volken daadwerkelijk naar Jeruzalem wil laten trekken voor het oordeel over hun geobsedeerde mishandeling van Israël, en dit verleidelijke drankje wordt vaak beschreven als een “beker der

bedwelming” die de Heer de natieën zal laten drinken. Psalm 75 spreekt bijvoorbeeld over een “bestemde tijd” waarop God de hele aarde zal oordelen (vers 2).

De psalmist voegt eraan toe: “Maar God is Rechter: Hij vernedert de een en verhoogt de ander. Want in de hand van de HEERE is een beker. Daarin schuimt de wijn, overvloedig gekruid. Hij schenkt eruit; zelfs zijn drossen moeten alle goddelozen van de aarde tot op de bodem opdrinken.” (Psalm 75:8-9)

Het wonder dat Israël heet

Evenzo zegt de profeet Jesaja dat de inwoners van Jeruzalem ooit uit deze beker van Gods toorn dronken toen Hij de stad verwoestte en haar volk verstrooide (Jesaja 51:17-20), maar nu zal diezelfde beker overgaan in de hand van Israëls kwelgeesten. “Zo zegt uw Heere, de HEERE en uw God, Die voor Zijn volk een rechtszaak zal voeren:

Zie, Ik neem de beker van bedwelmeling uit uw hand, de droesem van de beker van Mijn grimmigheid – u zult die voortaan niet meer drinken. Maar Ik zal hem geven in de hand van hen die u bedroeven, die tegen uw ziel zeiden: Werp je neer, dan lopen wij over je heen. En u legde uw rug neer als was u aarde, als was u de straat voor wie daaroverheen gaan.” (Jesaja 51:22-23)

Jeremia profeteerde ook dat er een goddelijk oordeel over alle natiën over Jeruzalem zou komen, en zelfs degenen die weigeren de beker te nemen en te drinken, zullen dit toch moeten doen: “Mocht het gebeuren dat zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, dan zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Drinken zult u!” (Jeremia 25:15-31)

Elders was de Hebreeuwse profeet Zacharia heel duidelijk in zijn waarschuwing voor deze komende dag en het uiteindelijke lot van de natiën: “Zie, Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende beker voor alle volken rondom, ja, ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem ... Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen.” (Zacharia 12:2, 9)

Ten slotte bevestigt het boek Openbaring dat de natiën voorbestemd zijn om te drinken van de “drinkbeker van Zijn toorn” en van de “drinkbeker met de wijn van Zijn grimmige toorn”. (Openbaring 14:10 en 16:19)

Kijkend naar de schandelijke marsen van antisemieten wereldwijd en de afschuwelijke beslissingen van de VN met betrekking tot Israël in de afgelopen maanden, ben ik er meer en meer van overtuigd dat de naties inderdaad op een dag naar Jeruzalem zullen worden getrokken door een totaal doordringende golf van Jodenhaat. Hitler dronk dagelijks van ditzelfde giftige elixer, en velen doen vandaag hetzelfde – tot hun eigen schande. Dit gaat niet over de gebreken van Israëls leiderschap of zijn beleid. Het is het pure kwaad om de Joden de schuld te geven van elk kwaad in onze wereld, en God wil dat de wereld haar buik ervan vol krijgt, zodat Hij de naties in gerechtigheid kan oordelen, en ook de mensen kan rechtvaardigen die Hij uniek heeft geroepen om redding aan de wereld te brengen.

David Paron beschreef hiervoor hoe het tijdens de Grote Verdrukking zal toegaan. Voor deze 70ste Jaarweek ondervinden Christenen en Joden steeds steeds vaker dat zij ‘apart’ komen te staan.

Totdat God Zelf zal ingrijpen en ‘een deur dicht zal doen.’ Zoals bij de ark van Noch.

Wanneer de 70ste jaarweek zich aandoet heeft Jezus Zijn bruidsgemeente opgenomen.

De bruisgemeente zijn de christenen en de Messias-belijdende joden die hun geloof als ‘brandende olie’ hebben bewaard. (Mattheus 25:1-13.) Paulus zeg hierover in 1Thessalonicenzen 4:17: “daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn.” Want, zo gaat Paulus in het 5^e hoofdstuk verder: God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Here.

Ooit zei een bekende predikant eens: “In de toekomst zal Israël nog eens roepen: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen. Dat zal dat geen bloed van wraak, maar zoenbloed zijn, waarom ze zullen roepen.” Op de dag dat Israël zich tot de Messias zal bekeren, zal dat gebeuren. Er zit dus nog een profetische betekenis in die woorden: niet in vervloekende zin, maar in verzoenende zin, straks bij hun bekering (opgeroepen tijdens de 70ste jaarweek) wanneer Jezus wederkomt bij het aanvangen van het 1000-jarig Vrederijk. Dan worden ze gebracht onder de zegen van het bloed van Jezus, dat het bloed is van het Nieuwe verbond, dat voor velen vergoten is.

Het wonder dat Israël heet

Terugblik op de Babylonische ballingschap

Het joodse volk moest in Babylonische ballingschap wat leidde tot de 1ste diaspora, tot overmaat van ramp was bij de verwoesting de Ark van het Verbond verdwenen waardoor (symbolisch) het zicht op God en/of enig ander uitzicht op een beter leven was opgehouden te bestaan.

Tussen de verwoesting van de 1ste tempel en het begin van de bouw van de 2^e tempel zit een periode van 50 jaar. De 2^e tempel is dus in 70 jaar ballingschap gebouwd (587-517) en was voltooid na 20 jaar, exact op het moment dat de ballingschap tot een einde kwam. Dit was mogelijk de val van het Babylonische rijk. De herbouwde tempel was bescheidener dan de oorspronkelijke tempel van Salomo. Dat de Perzische koning Cyrus de Joden na 50 jaar toestemming gaf om terug te keren naar Jeruzalem en de tempel te herbouwen gebeurde onder regie van God! Alsof dit 50ste jaar een jubeljaar was, met zicht op verlossing en vrijlating.

De telling van de jaarweken begon dus 70 jaar nadat de tempel was voltooid in 445/444 v. Chr. na een periode van 70 jaar ballingschap.

Genoemd jubeljaar wijst daarom op Jezus; onze schulden zijn op Golgotha kwijtgescholden, het wijst op de voltooiing van de 70ste jaarweek waarna het Jubeljaar van het 1000-jarig Vrederijk zich aandient. Bij God is 1 dag als duizend jaar, de 7e dag, Gods dag, manifesteert zich in het 1000-jarig Vrederijk.

Resumé: de 490 jaarweken van Daniël wijzen op:

De 1ste jaarweek op de herbouw van Jeruzalem (49 jaar), de 2 periode van 62 jaarweken eindigt bij Golgotha en in 70 na Chr. bij de verwoesting van Jeruzalem en de 2e tempel.

De 3e periode verwijst naar de wederkomt van Jezus na de 70ste jaarweek. (de Grote Verdrukking)

De profetie van Daniël is dan vervuld na een periode van 490 jaar (70x7 jaarweken)

Palestina: een fata morgana

De Joden voelden zich bedrogen toen bleek dat Keizer Hadrianus in 130 na Chr. van de stad een Romeinse metropool wilde maken en dat er op de plek van de Tweede Tempel een tempel voor Jupiter werd gebouwd. Alleen de door hem bedachte naam (Syria) Palestina is blijven bestaan en heeft zich door de eeuwen heen verbonden aan nomadische Arabieren. Zij probeerden tevergeefs een bestaan op te bouwen in een verdroogd land. (Palestina als een fata morgana in de woestijn.) Steppes waar de wind vrij spel had en het stof opwierp tegen de ruïnes die troosteloos herinnerden aan betere tijden. Uiteindelijk, na 400 jaar Ottomaanse overheersing, kochten joden hun oorspronkelijke land terug van rijke Turkse families die hun investering in rook zagen opgaan. (1ste Wereldoorlog.)

De Arabieren die het land van deze families hadden gepacht vertrokken weer naar hun thuisland Jordanië en Syrië. In deze leemte voltrok zich de gruwelijke Shoah tijdens de 2^e Wereldoorlog.

Maar sinds 1908/09 werd er volop gewerkt aan de hergeboorte van Israël totdat deze, 3 jaar na de oorlog tot stand is gekomen. Na 80 jaar lijkt, zoals hiervoor beschreven, de tijd van Hadrianus te herleven: het verraad dat 'Palestina' genoemd wordt.

Brussel, de VN, maar ook de Abraham-akkoorden willen dat Jeruzalem en Israël (Juda) een gezamenlijke metropool wordt voor Joden en Palestijnen. Jeruzalem als metropool waar de tempel (Jupiter) de aantrekkingskracht moet worden van één wereldgodsdienst. (Jupiter heeft 2x7 zoveel zwaartekracht als de aarde.) Maar Jeruzalem behoort alleen de God van Israël toe, de God van Abraham, Izaäk en Jacob!

Op het moment dat ik dit schrijf (4-11-2025) maakt de Turkse president Erdogan bekend dat het Ottomaanse rijk hersteld moet worden. (Ezechiël 38:4 en 39:2) Dat wat David Paron in dit artikel in de 3^e en 4^e regel beschrijft lijkt nu al bevestigd te worden.